

Yılmaz DAŞCIOĞLU

ZIRH

Bir çift kabuk kuşatır da çakılı
Görmez umman
Şehir ışıklarından uzaklaştıkça
Babasının elini bırakan
Tarla kuşu seslenir odur duyan

Esmer mor mavi turuncu
Bakışlara karşı
Kalbindeki rüyalar pıhtısı
Mümin eden de kâfir eden de
Bu sırlar bahçesindeki çıtırtı:
İstiare korur da kimsesizlikten anlamı
Çoğaltıp çoğaltıp hep aynı yöne derinliği
Bir kuşa verir ürperişi
İşte hayret makamındaki serçe
Haykırdıkça kurur güz yaprağı
Sağ ya da ölü düşer toprağa
Sesler kırılır kanayarak

Yalnız o sedef derinlerde
Uzaktan çok uzaktan kıskanır hatırlayışı
Kuşanır durur büyük bir boşluğu
Gâh aynada gâh kandilde görünen
Baş dönmesi ile anımsanır
İçinde kim varsa unutan
Canı parçalayan zırh.